

STOR-ELVDAL KOMMUNE

Plan og næring

Landbruk- og matdepartementet

Postboks 8007 Dep.
0030 Oslo

Vår ref. 05/941-7525/05
Deres ref.
Arkiv. V70
Saksbehandler Svein Erik Morseth
Direkte telefon
Telefaks avd.
Dato 07.10.2005

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2005/01215 - 110	Doknr.:
Mottatt: 10 OKT 2005 ASR/ASRL	
Saksbeh.: LEK	Arkiv: 482
Kopi:	Avskrift:

Høringsuttalelse - Forskrift om bærekraftig skogbruk

Vedtaksnr.	Delegert myndighet
05/173	Delegert plan og næring

Saken refereres for formannskapet

Administrativt vedtak:

Stor-Elvdal kommune har følgende uttalelse til *Forskrift om bærekraftig skogbruk*:

1. Stor-Elvdal kommune mener det er riktig at det etableres en egen forskrift som avklarer minimumskrav for hvilke hensyn skogbruksnæringa skal ta. Det er fornuftig at krav til miljø, foryngelse og skoghygiene samles i en forskrift.
2. Forslaget har noen mangler og uklarheter som bør avklares nærmere:
 - mer konkretisering av ulike uttrykk som brukes
 - avklaring av ei nedre grense for forskriftens virkeområde
 - klarere presisering av hvilke sanksjoner man skal bruke ved ulike typer brudd på forskriften

Bakgrunn:

Årlig avvirket det 100.000-130.000 m³ i Stor-Elvdal. Skogbruket har utgjort en vesentlig del av næringsgrunnlaget til landbrukseiendommer i kommunen. Østerdalsbruket på Koppang er den største private sysselsettingsbedriften. Dette sammen med andre små og store bedrifter har stor betydning for Stor-Elvdal.

Stor-Elvdal kommune har fått utkast til Forskrift om bærekraftig skogbruk til uttalelse. Høringsfristen er 4. oktober 2005. Forskriften er hjemlet i den nye skogloven, og inneholder krav til miljøhensyn, tilfredsstillende foryngelse og skoghygiene. Det er foreslått at den nye forskriften trer i kraft 01.01.06, samtidig med den nye skoglova.

Formålet med forskriften er å fremme et bærekraftig skogbruk som sikrer miljøverdiene i skogen, aktiv foryngelse og oppbygging av ny skog og god helsetilstand i skogen.

Vurdering:

Forskrift om bærekraftig skogbruk inneholder en del nytt og en del presiseringer i forhold til eksisterende lovgivning. Forskriften er delt i flere kapitler som omhandler henholdsvis miljøhensyn, foryngelse, skoghygiene og straffebestemmelser m.v.:

Kapittel 1 – Innleiande føresegner

Formålet med forskriften er å fremme et bærekraftig skogbruk som sikrer miljøverdiene i skogen, aktiv forynging og oppbygging av ny skog, og god helsetilstand i skogen. Forskriften gjelder all skog og skogsmark

Merknader til kapittel 1

Stor-Elvdal kommune har ingen merknader til kapittel 1.

Kapittel 2 – Miljøhensyn

Det stilles konkrete krav til skogeier for hvilke miljøhensyn som skal tas ved skogsdrift. Hovedreglen sier at det skal være utført miljøregistreringer (MIS) før hogst, uavhengig om tømmerkjøperen krever det eller ikke. På steder hvor MIS-registrering ikke er utført, skal de føre-var-tiltakene etter Levende Skog sine standarder legges til grunn. Videre er det regler i forhold til kjøreskader, livsløpstrær, kantsoner, grøfting, treslagsskifte, stier og kulturminner. Nygrøfting av myr og sumpskog er i forskriften foreslått forbudt.

Det er skogeieren som skal kunne gjøre rede for de miljøhensyn som ligger til grunn for planlagte eller utførte tiltak i skogen (jfr. miljøinformasjonsloven). I praksis vil det si at miljøinformasjon på eiendom er offentlig informasjon med mindre noe annet er bestemt.

Merknader til kapittel 2

§ 2-2

Forskriften bruker ordet "normalt" ved beskrivelsen at hogst bare kan skje i et område der det er gjennomført MIS-registreringer. Det er litt uklart hva som menes med normalt. Gjelder dette absolutt alle typer hogster inkludert vedhogst i mindre skala?

For Stor-Elvdal sin del er store deler av kommunen ikke utført MIS-registreringer. Mao. vil Levende Skog standardene gjelde inntil videre.

§ 2-3

Slik forskriften framstår, kan det bare pålegges utbedringer av kjøreskader der det er stier, løyper eller andre ferdselsårer, eller det kan oppstå bekkeløp. Stor-Elvdal kommune er av den oppfatning at det kan pålegges utbedringer av alle kjøreskader, som for eksempel myrlendte flate partier og annen bæresvak mark der det ikke er fare for at bekkeløp kan oppstå eller ved stier. Forskriften bør si noe om hvor dype og lange kjørespor som kan tillates før pålegg kan vurderes.

Forskriften sier at nygrøfting av myr og sumpskog er forbudt. Definisjonen av sumpskog kan være uklart. Er grøfting av "vannsyk skogsmark" forbudt?

Kapittel 3 – Foryngelse etter hogst

Foryngelsesplikten innskjerpes i denne forskriften. Skogeier skal gjennomføre nødvendige tiltak for å sikre tilfredsstillende foryngelse innen 3 år etter hogst. Dersom foryngelsen skal skje ved planting skal den være gjennomført innen 3 år etter hogst. Kommunen kan etter søknad gi utsetting av fristen når det ut fra klimatiske og lokale forhold tilsier det. Fristen kan ikke være lengre enn 5 år etter hogst.

Det stilles videre krav om minste lovlig planteantall på ulike boniteter. Kommunen kan gi pålegg dersom foryngelsen ikke er tilfredsstillende.

Merknader til kapittel 3

Det er positivt at foryngelseskravet er skjerpet inn og konkretisert. Denne konkretiseringen gjør det enklere både for skogeier og forvaltningsmyndighet. Forskriften sier ikke noe om hvilke virkemidler kommunen kan bruke ved eventuelle pålegg.

Kapittel 4 – Tiltak mot skadar på skog

Kommunen skal fortsatt overvåke skogen når det gjelder fare for ulike skogskader, og den enkelte skogeier har i likhet med i dag ansvaret for å utføre tiltak mot skogskader når det er påkrevd. Kommunen kan pålegge skogeier å utføre tiltak som hogst, utkjøring og spesiell behandling av virke for å hindre skogskader ved for eksempel stormfelling og andre spesielle forhold som kan føre til større sopp- og insektangrep. Eventuelle tiltak skal her vurderes i forhold til biologisk mangfold, landskap og friluftslive før de gjennomføres. Mesteparten av det som står i kapittel 4 er allerede i dag innlemmet i Forskrift om tiltak mot insektskader m.v. på skog fra 1997.

Merknader til kapittel 4

Stor-Elvdal kommune mener at det kan være behov for avklaring om hvordan forholdet mellom miljøsyn og skader på skog skal vurderes under pålegg om tiltak, om de er rangert i forhold til hverandre eller likestilte.

Kapittel 5 – Avsluttande føresegner

Kommunen har ansvaret for å føre tilsyn og påse at forskriften og vedtak fattet med hjemmel i forskriften blir fulgt opp. Kommunen skal ved stikkprøver kontrollere at forynginga er tilfredsstillende etablert (fylkesmannen fastsetter rutiner for denne kontrollen). Dersom et skogbrukstiltak har medført vesentlige skader på naturmiljøet eller friluftslivet, kan kommunen pålegge skogeieren å utføre bøtende tiltak. Kommunen kan dispensere fra forskriften dersom særlige skog- eller miljøsyn tilsier at det er fornuftig. Kommunen kan pålegge skogeiere tvangsmulkt dersom pålegg gitt i medhold av forskriften ikke følges opp. Brudd på forskriften kan medføre bøter eller fengsel i inntil ett år dersom forholdet anmeldes og vedkommende blir dømt.

Forskriften tar til å gjelde fra 01.01.06.

Merknader til kapittel 5

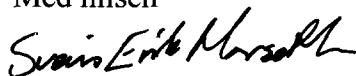
Formuleringene rundt sanksjonsmulighetene er runde og lite konkretisert.

Konklusjon

Stor-Elvdal kommune synes det er positivt at så mye som mulig samles inn under en og samme forskrift. Kravet til foryngelse i denne forskriften synliggjør sammenhengen mellom hogstform og foryngelsesmetode ovenfor skogeierne. Som en oppsummering av høringen bemerkes følgende:

- mer konkretisering av ulike uttrykk som brukes
- avklaring av ei nedre grense for forskriftens virkeområde
- klarere presisering av hvilke sanksjoner man skal bruke ved ulike typer brudd på forskriften

Med hilsen

Svein Erik Morseth
skogbrukssjef